

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0827 van 2 december 2014
in de zaak 1011/0785/SA/8/0756

In zake:

■■■■■

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

vertegenwoordigd door:
mevrouw ■■■■■

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Bart DE BECKER
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 64 B101
waar woonplaats wordt gekozen

2. het **college van burgemeester en schepenen** van de **gemeente**

■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Edgar BOYDENS
kantoor houdende te 1560 Hoeilaart, Karel Coppensstraat 13
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 28 april 2011 en geregulariseerd met een aangetekende brief van 9 mei 2011, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 24 maart 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de eerste tussenkomen partij tegen de weigeringsbeslissing van de tweede tussenkomen partij van 28 oktober 2010 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de eerste tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het ontmantelen en herbouwen van een eigen carwash bij een autoherstelplaats.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te ■■■■■ en met als kadastrale omschrijving ■■■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad heeft met het arrest van 29 augustus 2011 met nummer S/2011/0104 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend. De eerste tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend. De tweede tussenkomende partij heeft geen schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel aan de eerste kamer werd toegewezen, werd op 20 oktober 2014 aan de achtste kamer toegewezen.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 4 november 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Geert DE WOLF heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw [REDACTED] die voor de verwerende partij verschijnt en advocaat Bart DE BECKER die voor de eerste tussenkomende partij verschijnt, zijn gehoord.

De verzoekende en de tweede tussenkomende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, zijn niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, niet.

De vordering is aanvankelijk door vier verzoekende partijen ingesteld. De Raad heeft met het arrest van 1 augustus 2011 met nummer A/4.8.18/2011/0053 het beroep van [REDACTED] onontvankelijk verklaard wegens het niet storten van het verschuldigde rolrecht.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de VCRO betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

1.

[REDACTED] verzoekt met een aangetekende brief van 24 juni 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 13 juli 2011 het verzoek tot tussenkomst ingewilligd. De eerste tussenkomende partij is als aanvrager belanghebbende in de zin van artikel 4.8.19, §1, eerste lid, samen gelezen met artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 1° VCRO. Uit de door de eerste tussenkomende partij neergelegde stukken blijkt dat het bevoegde orgaan tijdig heeft beslist om in rechte te treden. Er bestaan geen redenen om anders te oordelen.

Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

2.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] verzoekt met een aangetekende brief van 28 juni 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

Als bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan steunt de tweede tussenkomende partij haar belang op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO.

De tweede tussenkomende partij wil in het geding tussenkomen ter ondersteuning van het beroep tot vernietiging. In eerste administratieve aanleg heeft zij op 28 oktober 2010 de aanvraag van de eerste tussenkomende partij geweigerd. Als vergunningverlenend bestuursorgaan schaart zij zich aan de zijde van de verzoekende partij. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO laat dat principieel toe. Een dergelijk verzoek tot tussenkomst mag niettemin de inzet van het geding niet wijzigen. De tweede tussenkomende partij moet binnen de krijtlijnen van het gerechtelijk debat blijven, zoals die door het inleidend verzoekschrift tot vernietiging zijn getrokken. Dat houdt in dat zij geen nieuwe middelen mag aanvoeren.

Een dergelijk verzoek tot tussenkomst mag er ook niet toe leiden dat de tweede tussenkomende partij die belang bij de gevorderde vernietiging heeft, de dwingende termijn omzeilt om beroep tot vernietiging in te stellen. Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij, in overeenstemming met artikel 4.7.23, §3, tweede lid VCRO, de bestreden beslissing met een aangetekende brief op 1 april 2011 aan de tweede tussenkomende partij heeft betekend. De tweede tussenkomende partij had als belanghebbende de mogelijkheid om zelf een vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing in te stellen die dan onafhankelijk van het huidige beroep zou zijn berecht. Zij heeft daarvan afgezien en zich van het beroep van de verzoekende partij afhankelijk gemaakt. Als blijkt dat het verzoekschrift tot vernietiging onontvankelijk is, dan ondergaat het verzoek tot tussenkomst als accessoire vordering die op de hoofdvordering geënt is, het lot van die hoofdvordering en is het ook onontvankelijk. De beschikking van 13 juli 2011 van de voorzitter van de eerste kamer geldt noodzakelijkerwijs als toelating tot tussenkomst onder voorbehoud van de in het eindarrest nog te onderzoeken ontvankelijkheid van het beroep tot vernietiging van de verzoekende partij.

Het onderzoek van de vraag naar de ontvankelijkheid van het verzoekschrift tot vernietiging bepaalt of het verzoek tot tussenkomst van de tweede tussenkomende partij al dan niet ontvankelijk is.

IV. FEITEN

Op 12 juli 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de eerste tussenkomende partij bij de tweede tussenkomende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het ontmantelen en herbouwen van een eigen carwash bij een autoherstelplaats.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Halle-Vilvoorde-Asse', vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 maart 1977, in woonparkgebied gelegen.

Het perceel maakt als lot 47a deel uit van de verkaveling "Paardenwijk Domein", vergund bij besluit van 15 december 1972 en gewijzigd bij besluit van 26 mei 1987 van de tweede tussenkomende partij. Het lot is voor een garageplaats met burelen en verkoopruimte bestemd.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt.

Over de aanvraag wordt er geen openbaar onderzoek gehouden.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 30 augustus 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De tweede tussenkomende partij weigert op 28 oktober 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de eerste tussenkomende partij.

De eerste tussenkomende partij tekent tegen die beslissing op 22 december 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 9 maart 2011 om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 24 maart 2011 beslist de verwerende partij op diezelfde datum om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Dat is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging – ONTVANKELIJKHEID WAT HET BELANG VAN DE VERZOEKENDE PARTIJ BETREFT

1.

In overeenstemming met artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO is het vereist dat de verzoekende partij, om als belanghebbende bij de Raad beroep te kunnen instellen, aannemelijk maakt dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen door de bestreden beslissing kan ondervinden.

Met het arrest van 29 augustus 2011 met nummer S/2011/0104 heeft de Raad de vordering tot schorsing onontvankelijk verklaard omdat het bestaan van het belang in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO niet is aangetoond. De gegrondverklaring van de exceptie die de eerste tussenkomende partij ter zake heeft opgeworpen, steunt op de volgende motivering:

“ ...

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij stelt “bewoner en (mede)-eigenaar” te zijn “in het appartementsgebouw juist achter de garage” van de eerste tussenkomende partij en dat beide gebouwen tot dezelfde verkaveling zouden behoren.

Dit appartementsgebouw is evenwel niet aangeduid op het bij de aanvraag gevoegd plan, waarop wel, maar alleen, het woord “Grasmuslaan” en een onbebouwd lot [REDACTED] van de verkaveling is vermeld.

De verzoekende partij, met adres [REDACTED], stelt echter nergens dat zij (mede)-eigenaar is van dit lot [REDACTED] of dat zij woont in een op dit lot gebouwd appartementsgebouw en voegt ook geen documenten bij haar verzoekschrift in verband met dit appartementsgebouw.

De Raad tast bijgevolg volledig in het duister over de precieze plaats waar dit appartementsgebouw zich bevindt.

Het is de Raad ook niet bekend hoe dit appartementsgebouw, waarvan de verzoekende partij blijkbaar één woning (B1) betreft, ingeplant en georiënteerd is ten aanzien van het bestreden bouwproject.

De Raad weet ook niet waar in dit appartementsgebouw zich de woning van de verzoekende partij bevindt.

Op de bij de aanvraag van de vergunning gevoegde foto's is dit appartementsgebouw ook niet te zien.

De Raad stelt tenslotte vast dat de verzoekende partij weliswaar de vrees uitdrukt voor autocirculatie door het verdwijnen van een poort in de zijgevel, met een toename van geluidshinder tot gevolg en een einde van haar woongenot, zij het evenwel zonder dit alles ook maar enigszins aannemelijk te maken.

Gezien al hetgeen voorafgaat, oordeelt de Raad dat de verzoekende partij hiermee onvoldoende aantoont dat zij persoonlijk hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

...

De verzoekende partij heeft na de betekening van voormeld verwerpingsarrest geen wederantwoordnota ingediend en aldus de mogelijkheid onbenut gelaten om de in dat arrest gedane vaststellingen tegen te spreken en haar belang bij het beroep aannemelijk te maken. Er moet dan ook tot de niet-ontvankelijkheid van het beroep tot vernietiging worden besloten.

2.

De niet-ontvankelijkheid van het beroep tot vernietiging leidt tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst van de tweede tussenkomende partij. De tweede tussenkomende partij heeft de termijn laten verstrijken om zelf een verzoekschrift tot vernietiging van de bestreden beslissing in te dienen. Het is ontoelaatbaar dat zij, onafhankelijk van de onontvankelijke hoofdvordering waarop haar verzoek tot tussenkomst geënt is, als tussenkomende partij de rechtsstrijd zou kunnen voortzetten en de vernietiging van de bestreden beslissing zou kunnen vorderen.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van [REDACTED] is ontvankelijk.
2. Het verzoek tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] is onontvankelijk.
3. Het beroep is onontvankelijk.

